

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 23, 2025

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:1993:ZCo825](#) 15-01-1993

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:1551](#) 10-06-2025

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:1550](#) 05-06-2025

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:3244](#) 27-05-2025

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2025:3497](#) 04-06-2025

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:2704](#) 28-05-2025

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:2250](#) 30-04-2025

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:9610](#) 22-04-2025

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte is veroordeeld tot 16 jaren gevangenisstraf, met aftrek van voorarrest, ter zake van de moord op zijn echtgenote. Het hof merkt op dat een uitkering van het Schadefonds Geweldsmisdrijven een voorwaardelijke uitkering betreft, in die zin dat geen recht op uitkering bestaat als de schade op andere wijze wordt vergoed (zie artikel 6 van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven). Deze uitkering wordt aldus door het hof niet in mindering gebracht op de gevorderde affectieschade. Verder overweegt het hof dat een vordering tot schadevergoeding van een benadeelde partij niet kan worden verhoogd in de hogerberoepsfase. Ingevolge artikel 421 lid 3 Sv kan de benadeelde partij zich in hoger beroep voegen binnen de grenzen van haar eerste vordering, voor zover die vordering door de rechtbank niet is toegewezen. Volgens vaste jurisprudentie moet de in deze wetsbepaling opgenomen beperking zo worden uitgelegd dat de benadeelde partij in hoger beroep niet alsnog schadeposten mag opvoeren die in eerste aanleg niet zijn opgevoerd, en evenmin het bedrag van de in eerste aanleg wel opgevoerde schadeposten mag verhogen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 05-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:1550

Zaaknummer: 20-002212-23

Rechters: O.A.J.M. Lavrijssen, D.V.E.M. van der Wiel-Rammeloo en M.J. Grapperhaus

Wetsartikelen: 421 Sv

RECHTSPRAAK

Uitspraak Hoge Raad uit 1993. Aanrijding tussen bestelauto en fietser. Een automobilist dient rekening te houden met fouten van andere weggebruikers, ook weggebruikers die in strijd met verkeersregels handelen. Afwikkeling van de schade op de voet van artikel 1401 (oud) BW. In de eerste plaats moet worden onderzocht of de automobilist ter zake van de wijze waarop hij aan het verkeer heeft deelgenomen voor zover voor de veroorzaking van de aanrijding van belang, rechtens enig verwijt kan worden gemaakt; de fietser draagt hiervan in beginsel de bewijslast. Wanneer komt vast te staan dat automobilist enig verwijt kan worden gemaakt, is hij, nu niets is gesteld omtrent opzet of aan opzet grenzende roekeloosheid van de fietser, in ieder geval voor de helft aansprakelijk voor de door de fietser geleden schade. Ten aanzien van de andere helft is dan in beginsel beslissend in hoeverre – foutieve – gedragingen van automobilist en eventueel de fietser tot de schade hebben bijgedragen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-01-1993

ECLI: ECLI:NL:HR:1993:ZCo825

Zaaknummer: 14840

Rechters: Snijders, Bloembergen, Mijnsen, Davids Davids en Heemskerk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Het hof heeft in een eerder tussenarrest de geïntimeerde in gelegenheid gesteld om een andere partij in dit geding op te roepen. Dit heeft de geïntimeerde gedaan en de andere partij heeft zich in deze procedure gesteld. Bij memorie na tussenarrest heeft zij aangegeven kennis te hebben genomen van de memorie van grieven van de appellerende verzekeraar en deze volledig te onderschrijven en tot de hare te maken. De drie partijen zijn het eens over de te benoemen deskundige en zijn het eens over de voor te leggen vragen conform de IWMD-vraagstelling.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:1551

Zaaknummer: 200.324.968_01

Rechters: J.M.H. Schoenmakers, B.E.L.J.C. Verbunt en H.A.W. Vermeulen

Advocaten: L. Hilhorst en T.I.P. Jeltema

Wetsartikelen: 7:954 lid 6 BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Verzekeringszaak. Eiser is slachtoffer van een verkeersongeval in 2021, waarbij hij opzettelijk is aangereden. De WAM-verzekeraar van de dader heeft aansprakelijkheid erkend. Het slachtoffer ervaart in toenemende mate diverse lichamelijke en psychische klachten. De WAM-verzekeraar betwist de causaliteit tussen het ongeval en de klachten. Het slachtoffer vordert in deze procedure te bepalen dat de WAM-verzekeraar een aanvullend voorschot van € 45.000 verstrekt op de geleden schade, dan wel een in redelijkheid en billijkheid vast te stellen bedrag. Partijen zijn het er ter zitting over eens geworden dat een onderzoek naar de causaliteit alsnog op korte termijn moet worden gedaan. Ter zitting is verder gebleken dat het van belang is dat er op de kortst mogelijke termijn een traject moet worden opgestart dat is gericht op revalidatie. De vordering van het slachtoffer is in kort geding niet volledig toewijsbaar, nu weliswaar aannemelijk is dat hij en zijn gezin het financieel zeer krap hebben, maar niet is gebleken dat zij momenteel niet rond kunnen komen. Desalniettemin is de voorzieningenrechter wel van oordeel dat er voor het slachtoffer meer financiële ruimte moet komen voor de komende periode. Hierbij neemt de voorzieningenrechter ook in aanmerking dat de WAM-verzekeraar sinds het ongeval niet proactief heeft gehandeld, waardoor er thans – ruim vier jaar na het ongeval – nog steeds onvoldoende duidelijkheid bestaat over de medische en juridische causaliteit tussen de klachten van het slachtoffer en het ongeval. De WAM-verzekeraar moet voor een periode van zes maanden een bedrag van € 1.000 per maand te betalen, als voorschot onder algemene titel.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 22-04-2025

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:9610

Zaaknummer: C/09/683032 / KG ZA 25-295

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet

Advocaten: A. Doruk

Wetsartikelen: 254 Rv

RECHTSPRAAK

Tussen partijen heeft een arbeidsovereenkomst bestaan. De werknemer is op het werk op enig moment aangevallen door een patiënt en heeft daardoor letsel opgelopen. De man stelt als gevolg van het geweldsincident schade te hebben geleden, dat zijn toenmalige werkgever daarvoor aansprakelijk is en de toenmalige werkgever en haar AVB-verzekeraar zijn schade moeten vergoeden. De toenmalige werkgever wijst aansprakelijkheid van de hand en verwijst naar het finale kwijtingsbeding in de gesloten vaststellingsovereenkomst. Zij en de AVB-verzekeraar betwisten voorts dat de toenmalige werkgever haar zorgplicht heeft geschonden, dan wel dat zij gehouden is de schade te vergoeden alleen al omdat zij de schade niet heeft kunnen voorkomen. De kantonrechter heeft geoordeeld dat het finale kwijtingsbeding in de vaststellingsovereenkomst geen betrekking heeft op de gestelde letstelschade-aanspraken en dat de toenmalige werkgever in beginsel haar zorgplicht heeft geschonden door haar werknemers niet de gelegenheid te bieden om zelfverdedigingstechnieken aan te leren. Vervolgens heeft de kantonrechter de verzoeken van de man afgewezen omdat het ervoor moet worden gehouden dat de door man gestelde schade ook zou zijn ontstaan als de toenmalige werkgever haar zorgplicht zou zijn nagekomen. Tegen dit oordeel is de man in hoger beroep gegaan. Het hof bekrachtigt het oordeel van de kantonrechter.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-05-2025

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2025:3244

Zaaknummer: 200.332.099

Rechters: M.P.C.J. van Bavel, C. Hoogland en prof. mr. dr. F.G. Laagland

Advocaten: S.B.W. du Plessis en M.J.J. de Ridder

Wetsartikelen: 7:658 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

In 2021 heeft een opdrachtnemer in opdracht van een opdrachtgever werkzaamheden verricht, bestaande uit het aanbrengen van afdekfolie op de vloerbedekking in de algemene ruimtes, ook ter plaatse op de begane grond bij een branddeur met een mechanische dranger. Volgens de opdrachtnemer viel de deur dicht toen hij bezig was met afplakken, waardoor er ernstig letsel is ontstaan aan de rechterhand van de opdrachtnemer. In het ziekenhuis is de vinger ingekort. Tussen de opdrachtnemer en de opdrachtgever staat vast dat de opdrachtnemer letsel heeft opgelopen aan zijn rechter middelvinger. Partijen zijn het er niet over eens wanneer dit letsel is ontstaan, hoe het is ontstaan, of de opdrachtgever aansprakelijk is voor schade als gevolg van het letsel en wat die schade dan precies is. De rechtbank overweegt dat in het midden kan blijven hoe het letsel is ontstaan. Ook indien de rechtbank uitgaat van de toedracht zoals die door de opdrachtgever wordt gesteld, dan kan dit niet leiden tot toewijzing van zijn vordering. De vordering strandt namelijk aangezien de opdrachtnemer onvoldoende gemotiveerd heeft gesteld en onderbouwd wat van de deurdranger in de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht en waarom de situatie ten tijde van het ongeval daarvan afweek (de gegeven informatie ziet op automatische/elektrische deurdrangers terwijl het in dit geval gaat om een mechanische deurdranger). Hierdoor kan niet geoordeeld worden dat sprake is van een gebrek als bedoeld in artikel 6:174 BW. De opdrachtgever is niet aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 04-06-2025

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2025:3497

Zaaknummer: C/02/428478 / HA ZA 24-625

Rechters: Goedegebuur

Advocaten: A.B. Noordhof en W.M. Yue

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Een man is in 2021 geopereerd in het ziekenhuis. Zijn galblaas is toen verwijderd. Volgens de man zijn tijdens de operatie verwijtbare fouten gemaakt en hij verzoekt de rechtbank om een voorlopig deskundigenbericht te gelasten. Het ziekenhuis heeft geen bezwaar tegen het houden van een voorlopig deskundigenbericht, maar stelt een andere vraagstelling voor. Partijen zijn het eens over de te benoemen persoon van de deskundige. Met inachtneming van wat partijen ter zitting hebben aangevoerd, heeft de rechtbank een combinatie van de gewenste vragen opgesteld en een aantal van de vragen aangevuld, gewijzigd of weggelaten. Bij een aantal vragen vraagt rechtbank de deskundige ook aan te geven welk specialisme hij geschikt acht, als een bepaalde vraag niet tot zijn vakgebied hoort. Volgens de hoofdregel van artikel 195 Rv (oud) moet de eisende partij het voorschot voor de kosten van de deskundige betalen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-04-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:2250

Zaaknummer: 582271 HA RK 24-177

Rechters: D. Wachter

Advocaten: S.S. Mollova en M.S.E. van Beurden

Wetsartikelen: 195 Rv

RECHTSPRAAK

Partijen twisten al langere tijd over de vraag of er sprake was van medisch onzorgvuldig handelen bij de behandeling van een patiënt op de polikliniek neurologie van een ziekenhuis in 2008 en 2009. Partijen hebben geprobeerd in onderling overleg een expertise te laten uitvoeren maar hebben geen overeenstemming bereikt over de vraagstelling. De patiënt vraagt daarom de rechtbank een voorlopig deskundigenbericht te gelasten. Het ziekenhuis heeft geen bezwaar tegen het houden van een voorlopig deskundigenonderzoek maar zij stelt een andere vraagstelling voor. De rechtbank wijst het verzoek toe en benoemt een deskundige waar beide partijen het over eens zijn om de in de beschikking vermelde vragen te beantwoorden. De vraagstelling bestaat uit een combinatie van de door partijen gewenste vragen. Een aantal van de gedetailleerde vragen van de patiënt, waartegen specifiek verweer is gevoerd, wordt niet opgenomen omdat deze (wat) subjectief en sturend zijn. De rechtbank ziet aanleiding om in deze procedure van de hoofdregel dat de eisende partij in beginsel het voorschot voor de kosten van de deskundige moet betalen af te wijken. Aan de vier vereisten van artikel 18 GOMA is voldaan: er is sprake van een goed onderbouwde aansprakelijkstelling en een goed gemotiveerde afwijzing daarvan en een blijvend verschil van inzicht op medisch vakinhoudelijk gebied en afwezigheid van een klassieke scholenstrijd. Partijen moeten ieder de helft van het voorschot dragen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-05-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:2704

Zaaknummer: 585131 HA RK 24-214

Rechters: A.E. The-Kouwenhoven

Advocaten: F.L. Joosten, J.A. de Clerck en I.W. Hanemaaijer

Wetsartikelen: 195 Rv